

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ ๙ กันยายน ถึง ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓

๑. ลำไย

ฝนตก อากาศชื้น

ติดผลอ่อน-เก็บเกี่ยวผลผลิต/แตกใบอ่อน

- โรคนิ่วไหม้และผลเน่า หรือโรคราน้ำฝน (เชื้อรา *Phytophthora capsici*)

อาการที่ใบ กิ่ง และยอด ใบอ่อน กิ่งอ่อน และยอดอ่อนมีอาการไหม้สีน้ำตาลเข้ม มักพบเส้นใยสีขาวของเชื้อราสาเหตุโรคราน้ำฝนปกคลุม ต่อมาส่วนที่เป็นโรคจะแห้งอย่างรวดเร็ว หากโรครุนแรง จะทำให้ใบและยอดไหม้ทั่วทั้งต้น

อาการที่ผล เปลือกของผลและขั้วผลมีสีน้ำตาลเข้ม ระยะผลที่ยังแก่ไม่เต็มที่ผลจะแตก เน่า มักพบเส้นใยสีขาวของเชื้อราสาเหตุโรคราน้ำฝนปกคลุม และผลร่วงในที่สุด

การป้องกัน

๑. หมั่นสำรวจสวนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงฝนตกชุก ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชเมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐-๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม ๖๘% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งต้น ทุก ๕-๗ วัน และหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวอย่างน้อย ๑๕ วัน
๒. ทำความสะอาดเครื่องมือที่ใช้ตัดส่วนเป็นโรคทุกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับส่วนปกติ
๓. เก็บส่วนของพืชที่เป็นโรคที่ร่วงหล่น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค
๔. หลังจากเก็บผลผลิตแล้ว ควรตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง ให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก เพื่อลดความชื้นสะสมในทรงต้น

๒. มะลิ

อากาศร้อนชื้น มีแดดแรง

ระยะออกดอก

- หนอนเจาะดอก

ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ สีเหลืองบนกลีบดอก หรือก้านกลีบเลี้ยงดอก และยอดอ่อน เมื่อฟักเป็นตัวหนอน จะเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในดอกทำให้ดอกเป็นรอยชำรุด เปลี่ยนเป็นสีม่วงเหี่ยวแห้งและร่วงหล่น

การป้องกัน

เมื่อพบการระบาดของ หนอนด้วยสารฆ่าแมลง พิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๓. มะละกอ

ระยะต้นกล้า-ระยะติดผล

- โรครากเน่าและโคนเน่า (เชื้อรา *Pythiumaphanidermatum*, *Phytophthora palmivora*)

ระยะต้นกล้า ส่วนของลำต้นบริเวณผิวดินมีลักษณะฉ่ำน้ำ ใบเหี่ยว ถ้าอาการรุนแรงบริเวณโคนต้นจะหักพับและตายในที่สุด

ระยะต้นโต เริ่มแรกมะละกอแสดงอาการใบล่างเหลือง ก้านใบลู่ลงและหลุดร่วงได้ง่าย ใบที่อยู่ด้านบนของต้นมีสีซีด และยอดอ่อนมีขนาดเล็กหงอง ต้นแคระแกร็น เมื่ออาการลุกลามใบจะเริ่มสลดและเหี่ยว หลุดร่วง ต้นมะละกอจะเหี่ยวใบยอดเป็นกระจุก บางครั้งบริเวณโคนต้น พบแผลเน่าฉ่ำน้ำมีของเหลวสีน้ำตาลเยิ้มออกมา ต้นจะหักล้มพับได้ง่าย และตายในที่สุด เมื่อขุดดูพบรากแขนงเป็นสีน้ำตาลหลุดขาดได้ง่าย และรากแก้วเน่าเปื่อย

การป้องกัน

๑. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ไม่มีน้ำขัง
๒. เมื่อพบต้นที่แสดงอาการโรค ควรขุดต้นที่เป็นโรคออกจากแปลงแล้วนำไปทำลายทันที และใส่ปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุดออก หรือโรยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา ๘๐ : ๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ บริเวณที่พบโรค จากนั้นกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ ๓ สัปดาห์ เพื่อกำจัดเชื้อสาเหตุโรค
๓. เมื่อพบมะละกอเริ่มแสดงอาการของโรคราดินบริเวณโคนต้นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตรหรือ เมทาแลกซิล + แมนโคเซบ ๔% + ๖๔ % ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
๔. แปลงที่มีการระบาดของโรคนี ควรเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่นหมุนเวียน